

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 10. Damnantur, & concerpuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

dovicus Andegavensis Rex Siciliae, Biturigum, & Burgundiae Duces, Petrus Sæcul. XV.
A. C. 1408.
 frater Regis Navarrae, Comes Niverni
 frater Ducis Burgundiae, ac frater Regi-
 nae. Resignatae sunt litterae; quae con-
 tinebant, si summam spectem, quinque pro-
 positiones. Prima erat: Benedictus exe-
 cratione devincit omnes omnino, etiam
 Reges, ac Principes congressum rejicien-
 tes, II approbantes cessionem, III opi-
 nionem suae contrariam tuentes, IV de-
 negantes sibi obedientiam, vel abjudi-
 cantes sibi collationem beneficiorum, aut
 exactionem pecuniarum. V. Siquis res
 mutare audeat, nec intra viginti dies in
 statum pristinum restituat, Benedictus
 pronunciat interdictum generale, contra
 beneficiarios functionum intermissionem,
 solutionemque a fide jurata Regi, caete-
 risque Principibus.

§. X.

*Benedicti litterae damnantur, & con-
 cerpuntur.*

Duodecimo Calendas Junias in horto
 palatii prope fluvium excitati fue-
 rant suggestus plures. In summo fede-
 bat Rex Carolus: alterum Rex Ludovi-
 cus, tertium reliqui Principes, quartum
 Galliae Cancellarius cum Praefectis supre-
 mae Curiae, ac Magistris libellorum sup-
 plicum,

Sæcul. XV.
A.C. 1408.

* de Courte-
cuiffe.

plicum, quintum ad sinistram Caroli Parisinus Episcopus, cæteri Præsules, ac Rector Universitatis tenebant. In medio, ac e regione Caroli erectum erat pulpitum, in quo stabat Joannes * Brevicorius Theologiæ Doctor: qui hominum innumera multitudine infra circumdatus Universitatis nomine defendebat tredecim propositiones sequentes:

1. Constat, nec Regem, nec Principes eum sanguine contingentes ob pacem ecclesiasticam fecisse unquam aliquid præterquam de consilio, ac sententia Præsulum, Clerique, ac Universitatum regni.
2. Petrus Lunius per suum agendi modum prodidit suam cum adversario conspirationem ad aspernandam cessionis viam.
3. Per schedulam, quam in conclavi dedit, atque per actiones ejus patet, ipsum esse pertinaciter perjurum in materia fidei.
4. Aperte hæretica erant hæc ejus publica in senatu verba: Credo me peccatum graviter, si pontificatu abscederem.
5. Per suam agendi rationem convincitur pro viribus exagitasse curantes bona fide ac mente concordiam Ecclesiæ. Certum est, eum in suis legationibus approbasse viam cessionis, & ut sanctam, ac Ecclesiæ utilem commendasse.
7. Ex sermonibus, & factis ejus evidenter apparet, ipsum cum fautoribus suis novum in Ecclesia schisma moliri.

Per

Per hæc omnia liquet Petrum Lunnium esse schismaticum pervicacem, quin etiam hæreticum, ac turbatorem pacis ecclesiasticæ. Nemo illum amplius Benedictum, vel Papam, vel Cardinalem, vel alio dignitatis nomine appellare, nemo ei obedire debet, qui nolit censi fautor schismatis. Collationes beneficiorum, actiones ejus a quinta Nonas Majas anni prioris, qua litteras quasi Apostolicas dedit, & consecutiones illarum cunctæ sunt irritæ. Quisquis vel litteris, vel mandatis ejus obtemperat, habendus est fautor schismatis, hæresisque. In illos, qui eundem fovent, recipiunt, aut protegunt, animadvertendum est sicut in eum ipsum. Denique, quotquot in Francia consilium ei, aut opem afferunt, se faciunt manifesto reos læsæ Majestatis.

Cunctas propositiones istas ut demonstraret, Joannes Brevicoxius sermonem longum instituit: quo finito surgebat alius Doctor, Regemque, ac hujus Consiliarios rogabat, ut accurate indagarentur ea, quæ litteras postremas contingerent; ut illi, qui suggestissent eas, aut recepissent, caperentur plectendi, prout res posceret; ut Rex nullas in posterum Petri Lunnii litteras acciperet; atque ut ultimæ conscinderentur tanquam seditiosæ, ac violantes fidem, & Majestatem regiam.

§. XI.

Sæcul. XV.
A. C. 1408.

8.

9.

10.

11.

12.

13.